

PEYGAMBERİMİZİN DİLİNDEN İSRÂ VE MÎRAC MUCİZESİ

İsrâ ve Mîrac mucizesi, zaman ve zemin kayıtlarının dışında mülk ve melekuta dair sırlarla dolu Resûli Kibriya Efendimizin muazzam bir mucizesi olduğundan, müteaddit tariklerle güzide sahabîler tarafından Peygamberimizden nakledilmiştir.

Bu güzide sahabîlerin rivayetlerine göre, Resûli Kibriya Efendimiz, bir gece Kâbei Muazzama' nın Hatim kısmında yatarken, Hz. Cebrail gelip göğsünü yardı ve kalbini Zemzem suyuyla yıkadıktan sonra içine hikmet doldurup eski hâline koydu.

Sonra beyaz bir binit (Burak) getirildi. Habibi Kibriya Efendimiz, ona bindirildi. Cibril'in (a.s.) refakatinde yol aldılar. Burak, adımını, gözünün erişebileceği yerin ilerisine atıyordu!

Resûli Ekrem Efendimiz, Cibril'le (a.s.) birlikte Beyti Makdis'e vardı. Orada, bütün peygamberlerin toplanmış olduğunu gördü. Orada, onlara imam oldu ve birlikte namaz kıldı.

Resûli Ekrem Efendimizin, Mescidi Aksâ'da bütün peygamberlere imam olarak onlara namaz kıldırması demek, onların şeriatlarının asıllarına vârisi mutlak olduğunu göstermesi demektir.

Sunulan Üç Bardak

Peygamber Efendimize, orada birinde süt, birinde şerbet ve diğerinde ise su bulunan üç bardak takdim edildi. Takdim esnasında, "Eğer suyu alırsa, kendisi de ümmeti de ihtiyaçsız ve kanaatkâr olur. Şerbeti alırsa, kendisi de ümmeti de mahrumiyete duçar olur. Şayet sütü alırsa, kendisi de ümmeti de doğruyu bulur!" diye bir ses işitti. Resûli Ekrem, süt bardağını alıp içti. Bunun üzerine Cebrail, "Yâ Muhammed.." dedi, "Sen, fitrî ve tabîî olanı seçtin. Sen de, ümmetin de doğru yola iletiliniz."

Semâvâta Yükselme ve Peygamberlerle Görüşme

Beytül Makdis'te yüksek makamlara çıkmak için mîrac merdiveni kuruldu. Peygamber Efendimiz, bu merdivene Cebrail'le (a.s.) birlikte bindirildi ve birlikte yükseldiler. Nihayet dünya semâsına vardılar. Hz. Cebrail, gök kapısını çaldı: "Kim o?.." denildi. "Cibril'im!" "Yanındaki kim?" diye soruldu. "Muhammed.." dedi. "Ona gelsin diye haber gönderildi mi?" denildi. Cebrail (a.s.), "Evet, gönderildi." dedi. Bundan sonra gök kapısı açıldı ve dünya semâsının üstüne çıktılar.

Resûli Ekrem Efendimiz, orada oturan bir zât gördü. Sağ ve sol yanında birtakım karaltılar vardı. Sağına bakınca gülüyor, soluna bakınca ağlıyordu. Resûli Ekrem Efendimize, "Hoş geldin, safa geldin, sâlih peygamber, sâlih oğul!.." dedi. Peygamber Efendimiz, Cebrail'e, "Bu kim?" diye sordu. Hz. Cebrail, "Bu, senin baban Adem'dir. Şu sağındaki solundaki karaltılar da çocuklarının ruhlarıdır. Sağındakiler Cennetlik, solundakiler Cehennemlik olanlardır. Sağına bakınca güler, soluna bakınca da ağlar!" cevabını verdi.

Buradan ikinci semâyâ yükseldiler. Gök kapısı açıldı ve Resûli Kibriya Efendimiz, orada Hz. Yahya ve Hz. İsa ile (a.s.) karşılaştı. Hz. Cebrail, "Bu gördüklerin, Yahya ile İsa'dır. Onlara selâm ver." dedi. Selâmlaştılar ve onlar Peygamber Efendimize, "Hoş geldin, safa geldin sâlih peygamber, sâlih kardeş." dediler. Bundan sonra Resûli Kibriya Efendimiz, Cebrail'le birlikte aynı minval üzere üçüncü katta Hz. Yusuf, dördüncü katta Hz. İdris, beşinci katta Hz. Harun, altıncı katta Hz. Musa ve yedinci katta da Hz. İbrahim'le (a.s.) görüştü.

Onların hepsi de kendisine "hoş geldin"de bulundular ve miracını tebrik ettiler. Sidrei Münteha 'da Cebrail (a.s.), yedinci kat semâdan Resûli Ekrem Efendimizi alıp yükseklere çıkardı. Daha sonra Habibi Kibriya'nın karşısına Sidrei Münteha sahası açıldı. Cebrail, "İşte, bu, Sidrei Münteha'dır. Ben, buradan bir parmak ucu ileri geçecek olursam yanarım." dedi ve oradan ileriye tek adım atmadı.

Resûli Ekrem Efendimiz, Sidrei Münteha'dan dört nehrin aktığını gördü. Ayrıca Peygamber Efendimiz, burada Cebrail'i (a.s.) bir kere daha aslî şekil ve suretinde gördü. Daha önce de, kendilerine risâlet vazifesi verildiği sırada onu Mekke'nin Ciyad mevkiinde ufku kaplayan haşmetli kanatlarıyla görmüştü.

Resûli Kibriya Efendimiz, daha sonra, yanında Cebrail olmadığı hâlde, "imkân ve vücub ortasında Kabî Kavseyn'le işaret olunan" makama vardı. Bundan sonra mekândan münezze Zâtı Zülcelâl'in sohbeti ve cemâliyle müşerref oldu.

BEŞ VAKİT NAMAZIN FARZ KILINIŞI

Resûli Ekrem Efendimiz, Mîrac gecesinde birçok İlâhî tecellîye, hitab ve iltifata mazhar kılındı. Erkânî îmanîyenin hakikatlerini gözle gördü; melâikeyi, Cennet'i, âhireti, hattâ Zâtı Zülcelâlî müşahede etti.

Ayrıca, bu gece, her gün beş vakitte namaz kılınması emredildi. Şöyle ki: Cenâbı Hakk, ilk önce her gün 50 vakit namazı farz kıldı. Peygamber Efendimiz, dönüşünde Hz. Musa'ya uğrayınca, o, "Allah Teâlâ, ümmetine neyi farz kıldı?" diye sordu. Peygamber Efendimiz, "Elli vakit namazı farz kıldı." dedi. Bunun üzerine Hz. Musa, "Rabbine dön ve eksiltmesi için niyazda bulun. Ümmetin buna takat getiremez." dedi.

Resûli Ekrem, dönüp Cenâbı Hakk'a yalvardı. Allah Teâlâ, 10 vakit namazı indirdi. Resûli Ekrem, yine Hz. Musa'nın yanına döndü ve, "Allah, 50 vakit namazdan 10 vaktini indirdi." dedi. Hz. Musa, "Rabbine dön ve niyazda bulun; çünkü, ümmetin buna da güç yetiremez." dedi.

Resûli Ekrem Efendimiz, yine Cenâbı Hakk'a döndü ve niyazda bulundu. Allah Teâlâ 10 vakit daha indirdi. Peygamber Efendimiz, tekrar dönüp Hz. Musa'nın yanına geldi ve, "Allah, 10 vakit daha indirdi." dedi. Hz. Musa yine, "Rabbine dön ve niyazda bulun; çünkü, ümmetin buna da güç yetiremez." dedi.

Hz. Resûlullah, yine döndü ve Yüce Allah'a niyazda bulundu. Cenâbı Hakk, yine 10 vakit daha indirdi. Aynı şekilde 10 vakte indirilinceye kadar Peygamber Efendimiz, tekrar tekrar Cenâbı Hakk'a niyazda bulundu.

On vakte indirilince, Resûli Kibriya Efendimiz, tekrar Hz. Mûsa'ya uğradı. Hz. Musa yine söylediklerini tekrarlardı; "Rabbine dön ve yalvar! Ümmetin bunun hakkından da gelemeyiz." dedi. Resûli Kibriya yine dönüp Yüce Mevlâsına niyazda bulundu.

Cenâbı Hakk, "Yâ Muhammed. Benim katımda hüküm değişmez! Onlar, her gece ve gündüzde beş vakit namazdır. Her namaz için de 10 ecir vardır ki, bu da 50 namaz eder." Buyurdu. Bundan sonra Peygamber Efendimiz, yine dönüp Hz. Musa'ya uğradı. Hz. Musa sordu: "Ne emrolundun?" Peygamberimiz, "Her gün beş vakit namazla emrolundum." dedi. Hz. Musa, "Ümmetin her gün beş vakit namaza da güç yetiremez.

Ben, senden önce insanları, İsrail Oğullarını çok tecrübe ettim; bilirim. Sen, dön de, biraz daha indirmesini Rabbinden niyaz et." dedi. Fakat Resûli Ekrem Efendimiz, "Rabbime çok niyaz ettim. Bir daha niyazda bulunmaya haya ederim." dedi. Böylece, beş vakit namaz farz kılındı ve Resûli Kibriya Efendimiz tarafından Mîrac gecesinin cin ve inse bir hediyesi oldu.

PEYGAMBERİMİZİN, İSRÂ VE MÎRAC MUCİZESİNİ MÜŞRİKLERE AÇIKLAMASI

İmkân ve vücub ortasında Kabî Kavseyn'le işaret olunan makama" giren ve mekândan münezzeh olan Cenâbı Hakk'ın kelâmına ve rû'yetine mazhar olan Resûli Kibriya Efendimiz, aynı gece Hânei Saadetine geldi.

Sabahleyin miracını ve o ulvî seyahat esnasında gördüklerini Kureyş'e haber verip anlatmak istedi. Ancak, amcası Ebû Tâlib'in kızı Ümmühanî, ridâsına yapışarak, "Yâ Resûlallah!.." dedi, "Sakın bunu halka anlatma; seni yalanlarlar ve seni üzerler!" dedi.

Fakat Resûli Kibriya Efendimiz, "Vallahi ben onu anlatacağım!" dedi ve halkın yanına varıp miracını haber verdi. Kureyşliler şaşırdılar; "Yâ Muhammed. Buna delilin nedir? Biz bunun bir benzerini daha şimdiye kadar işitmedik." dediler.

Resûli Ekrem Efendimiz, "Delili şudur ki, filân oğulların devesine filân vadide, filân yerde rastladım.

Develerini kaçırmışlar, arıyorlardı. Onları develerine doğru kılavuzladım ve ben Şam'a yöneldim.

"Sonra dönüşümde Dabhanan'a geldiğimde, filân oğulların kafilesine rastladım; halkı uyuyordu. Onlara âit, üstü örtülü su kabının örtüsünü açıp, içindeki suyu içtim. Yine eskisi gibi üzerini örttüm!

"Başka bir delilim de şudur: "Sizlere âit bir kabileye Ten'im yokuşunda rastladım. Önde karamtırak bir deve vardı. Üzerinde birisi siyah, öbürü alaca renkli iki çuval bulunuyordu." dedi.

Halk merak içinde ve sür'atle Seniyye mevkiine çıktı. Bir müddet sonra kabile çıkageldi. Peygamber

Efendimizin haber verdiği gibi, önünde karamtırak deve vardı. Gelen diğer kabileye su dolu kaplarını

sordular. Onlar, su doldurup, üzerini örttüklerini söylediler. Su kabına baktılar; üzeri kendilerinin örttüğü gibi örtülüydü, ama içinde su yoktu!

Müşrikler şaşırdılar ve, "Tıpkı dediği gibiymiş!" dediler.

Müşrikler, Peygamberimizin haber verdiği diğer haberleri de araştırdılar ve aynen söylediği gibi buldular.

Buna rağmen îman edip Peygamberimizin dâvasını tasdik etmediler. Müşriklerin, Beytû'l Makdis'in

Tarifini İstemeleri İsrâ ve Mîrac mucizesini kabul etmemekte direnen Kureyşli müşrikler, Resûli Ekrem Efendimizden bu hususta delil üstüne delil istemekten de geri durmuyorlardı.

Birçoğu, "Deveyle Mekke'den Şam'a gidiş bir ay, dönüş de bir ay sürer. Muhammed, oraya bir gecede nasıl gidip Mekke'ye döner?" dediler. İçlerinden o taraflara seyahat etmiş ve Mescidi Aksâ'yı görmüş olanlar, Peygamber Efendimize gelerek, "Mescidi Aksâ'yı bize tarif edebilir misin? diye sordular.

Resûlullah Efendimiz, "Gittim, tarif edebilirim." cevabını verdi. Bundan sonrasını Efendimiz şöyle anlatır:

"Onların yalanlamalarından ve suallerinden pek çok sıkıldım. Hattâ, o âna kadar öyle bir sıkıntı hiç

çekmemiştim. Derken, Cenâbı Hakk, birden Beytû'lMakdis'i bana gösterdi. Ben de ona bakarak her şeyi birer birer tarif ettim. Hattâ, bana, 'Beytû'lMakdis'in kaç kapısı var?' diye sormuşlardı. Hâlbuki, ben onun kapılarını saymamıştım!

Beytû'li Makdis karşında görününce, ona bakmaya ve kapılarını birer birer saymaya ve bildirmeye başladım." Bunun üzerine müşrikler, "Vallahi, tastamam ve doğru tarif ettin!" dediler. Buna rağmen îman etmediler.

HZ. EBÛ BEKİR'İN TEREDDÜTSÜZ TASDİKİ!

Mekke halkı arasında gönülleri İslâm'a ısınıvermiş, fakat Mîrac haberiyle birden şaşırıp kalan kimseler de vardı. Bunlar bu haberi duyar duymaz derhâl Hz. Ebû Bekir'e koştular ve, "Yâ Ebû Bekir!.." dediler,

"Arkadaşının işinden haberin var mı? O, bu gece Beytû'lMakdis'e gittiğini, orada namaz kılıp Mekke'ye döndüğünü söyledi!" Hz. Ebû Bekir: "Siz bunları ondan mı duydunuz?" "Evet... " dediler, "Aynen ondan duyduk." Bunun üzerine Hz. Ebû Bekir, "Vallahi," dedi, "o söylediyse, seksiz şüphesiz doğrudur! Siz buna hiç şaşmayın!"

Sonra da kalkıp doğruca Resûli Kibriya Efendimizin yanına gitti ve, "Yâ Resûlallah!.. Sen, şu halka bu gece Beytû'l Makdis'e gittiğini söyledin mi?" diye sordu. Peygamberimiz, "Evet... " deyince, Hz. Ebû Bekir, "Doğru söylüyorsun!

Senin, Allah'ın peygamberi olduğuna şehâdet ederim!" dedi. Peygamber Efendimiz de bunun üzerine, "Yâ Ebû Bekir!.. Sen zâten sıddıksın!" buyurdu. Ve o günden itibaren Hz. Ebû Bekir, "Sıddık" diye anılmaya başlandı.

PEYGAMER EFENDİMİZİN CEHENNEM EHLİNİ GÖRMESİ

Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-'den, İsrâ ve Mîrâc'la alâkalı birçok haber nakledilmiştir. Onlardan birkaçı şöyledir:

Allâh Resûlü -sallâllâhu aleyhi ve sellem-, Mîrâc'da bir topluluğa uğradılar ve gördüler ki, onların dudakları deve dudağı gibidir. Birtakım vazîfeli memurlar da onların dudaklarını kesip ağızlarına taş koyuyor.

"–Ey Cibrîl! Bunlar kimlerdir?" diye sordu.

Cebrâîl -aleyhisselâm-:

"–Bunlar, yetimlerin mallarını haksızlıkla yiyenlerdir!" dedi. (Taberî, XV, 18-19)

Sonra Rasûlullâh -sallâllâhu aleyhi ve sellem-, başka bir topluluğa rastladı. Onlar da bakırdan tırnaklarla yüzlerini ve göğüslerini tırmalıyorlardı:

"–Ey Cebrâîl! Bunlar kimlerdir?" diye sordu.

Cebrâîl -aleyhisselâm-:

"–Bunlar, (gıybet etmek sûretiyle) insanların etlerini yiyenler ve onların şeref ve nâmuslarıyla oynayanlardır." cevâbını verdi. (Ebû Dâvûd, Edeb, 35/4878)

Daha sonra Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz orada; zinâkârları, leş yiyen bedbahtlar olarak; fâiz yiyenleri, karınları iyice şişmiş ve şeytan çarpmış rezil bir vaziyette; zinâ edip

çocuklarını öldüren kadınları da bir kısmını göğüslerinden, bir kısmını baş aşağı asılı hüsrâna dûçâr olmuş bir hâlde gördü.

Bu sebeple Varlık Nûru Efendimiz:

“Eğer benim bildiğimi sizler de bilmiş olsaydınız, muhakkak ki, pek az güler ve çok ağlardınız!” buyurmuştur. (Buhârî, Tefsîr, 5/12)

Rasûlullâh -sallâllâhu aleyhi ve sellem- yine Mîrâc’da yaşadığı müşâhedelerle alâkalı bir hadîs-i şerîflerinde de şöyle buyurmuşlardır:

“Mîrâc Gecesi’nde cennetin kapısı üzerinde şu ibârenin yazılı olduğunu gördüm:

«Sadaka on misliyle, borç vermek ise on sekiz misliyle mükâfâtlandırılacaktır.»

Ben:

«—Ey Cibrîl! Borç verilen şey niçin sadakadan daha üstün oluyor?» diye sordum.

«—Çünkü, sâil (çoğu kere) yanında para olduğu hâlde sadaka ister. Borç isteyen ise, ihtiyâcı sebebiyle talepte bulunur.» cevâbını verdi.” (İbn-i Mâce, Sadakât, 19)

Varlık Nûru -aleyhissalâtü vesselâm- diğer bir hadîs-i şerîflerinde de şöyle buyurmuşlardır:

“(Mîrâc esnâsında) cennetin kapısında durup içeri baktım. Oraya girenler ekseriyâ fakirler idi. Zenginler de (hesap vermek için) mahpus idiler. Bunlardan cehennemlik olanların ise ateşe atılmaları emredilmişti. Cehennem kapısında da durdum. Oraya girenlerin ekserisi kadınlardı.” (Buhârî, Rikâk, 51; Müslim, Zühd, 93)

Peygamber Efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem- bu hadîs-i şerîfleriyle bilhassa hanımlara, azâb-ı ilâhîye dûçâr edecek davranışlardan kendilerini korumaları için husûsî bir îkazda bulunmaktadır.

Mübârek **Mîrac** kandilinizi tebrik eder, Mîrâc’ın mânâ ikliminde, feyizli bir ibâdet hayatı lûtfetmesini Cenâb-ı Hak’tan niyâz ederiz.